

[P. M. Dam.]

af smittefaren har imidlertid medført en fuldstændig ændring heri, både hvad angår de syges følelser og håb om helbredelse og med hensyn til de andres holdning overfor den syge.

Ligesom det nu sker i Grønland, således skete det også på Færøerne — ligesom forresten i den øvrige del af kongeriget — at man optog kampen mod tuberkulosen. Der er blevet opført et sanatorium, som i lang tid var overbelagt, og så kunne det endda langt fra modtage alle, som trængte til sanatoriebehandling, skønt et relativt stort antal tuberkulosepatienter kom på sanatorier hernede.

Det kan ikke nægtes, at smittefaren er meget stor, såfremt smittebæreren ikke kommer under kontrol og passer på at efterleve de regler, lægen foreskriver. Særlig galt er det, hvis det sker, at en fisker, der uden selv at vide af det har tuberkulose, som smitter, kommer ombord i en fiskerkutter og måske i 1—2 måneder lever sammen med sine 20—30 kammerater og påfører alle dem ombord, der overhovedet er modtagelig for smitten, tuberkulose sygdommen. Man har de sørgeligste eksempler på, at dette er sket.

For at undgå den fare, der er forbundet med, at en tuberkuloseangrebet fisker kommer ombord i et fiskerskib, har man ved lov gennemført en tvungen tuberkuloseundersøgelse af alle fiskere, inden de påbegynder sæsonfiskeriet. Denne undersøgelse i forbindelse med en tuberkulosevaccination af alle dem, der viser minus ved en tuberkuloseundersøgelse, samt behandling af tuberkulosepatienterne med de forskellige nye midler, man har opfundet i kampen mod tuberkulosen, har for Færøernes vedkommende haft det lykkelige resultat, at der nu ikke blot ikke er tale om en overbelægning af sanatoriet, men jeg har hørt sanatorielæge Magnussen — der iøvrigt har udført et prisværdigt arbejde for at gennemføre en tuberkulosevaccination af befolkningen på samtlige øer — sige, at han håber, at kampen mod tuberkulosen indenfor et tidsrum af 20—30 år vil være ført så langt frem, at sanatoriebygningerne kan tages i brug til andet formål. Han er måske for stor en lysseer på dette område, men at der er sket store fremskridt og stadig sker fremskridt i kampen mod denne uhyggelige sygdom, er

udenfor al tvivl, og det er dog en erfaring, som må være af allerstørste interesse for dem, der kæmper mod tuberkulosen, f. eks. i Grønland.

Man kan dog endnu ikke i mindste måde tillade sig at slække på de krav, hvis gennemførelse er nødvendige for at opnå den fulde sejr over tuberkulosen på Færøerne, hvorfor jeg på mit partis vegne tillader mig at anbefale forslaget til lov om ændring i lov for Færøerne om tvungen tuberkuloseundersøgelse af fiskerskibes mandskab til det høje tings velvillige behandling og til vedtagelse.

Som oplyst af den højtærede indenrigs- og boligminister har lovgivningen om vaccination mod difteri og stivkrampe ikke været gældende for Færøerne. Landslægen på Færøerne, Færøernes lagting og landsstyre og rigsombudsmanden for Færøerne har imidlertid fundet det magtpåliggende, at loven om vaccination mod difteri også kommer til at omfatte Færøerne. I henhold til den højtærede ministers redegørelse vil gennemførelsen af loven komme til at koste staten ca. 3 500 kr. årlig efter de første 2 år. Den bliver anslået til det første år at medføre en udgift for staten på 15 000 kr., det andet år 10 000 kr.

Idet jeg henviser til de i den højtærede ministers fremsættelse givne oplysninger og iøvrigt takker ministeren for fremsættelsen af lovforslaget, skal jeg på mit partis vegne anbefale det til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Johan Poulsen: Jeg skal på mit partis vegne takke den højtærede indenrigs- og boligminister for fremsættelsen af forslaget til lov om ændring i lov for Færøerne om tvungen tuberkuloseundersøgelse af fiskerskibes mandskab.

Tuberkulosen var en svøbe for det færøske samfund gennem mange, mange år. I 1906—07 blev tuberkulosesanatoriet i Højdal, lige i nærheden af Thorshavn, bygget. Derved opnåede man, at de mest smittefarlige personer kunne isoleres fra de vante omgivelser og underkastes en efter datidens forhold rationel behandling på sanatoriet.

Det næste meget vigtige og på længere sigt effektive skridt i kampen mod tuberkulosen blev taget ved gennemførelsen af lov nr. 405 af 21. november 1939 om